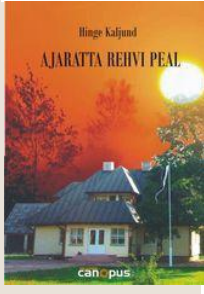

EESTI KIRJANDUS

HINGE KALJUND AJARATTA REHVI PEAL

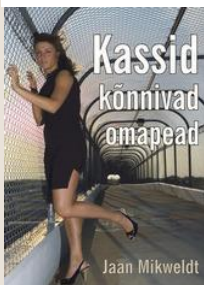

Romaan ühest tavalisest eesti taluperest, kes elas Virumaal Karuse külas, algab Eesti Vabariigi lõpuaastail, 1938, kui Palupuude perre sündis poisslaps nimega Enn. Mõnusa huumoriga kirjutab autor põllumehe elust Eesti Vabariigi lõpuaastail: maatööd, maaromantika... siis aga muutub kõik: baaside leping Venemaaga, suure sõja puhkemine, kohutav 1941. a. vene okupatsioon ja kommunistide kuritööd. Kүүditamise kibe karikas tuli põhjani juua ka sellel perel, imekombel jäi kүүdirongist maha üksnes nooruke Enn.

Palupuude pere näitel rullub meie ees lahti otsekui Eesti rahva traagiline ajalugu: teadmatus kүүditatute saatusest, kolhooside rajamisega kaasnevad uskumatud totrused... kõik nähtuna ikka lihtsate maainimeste silmade läbi, rohujuure tasandilt.

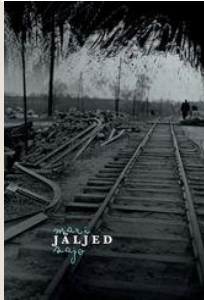
Aastad aga lähevad ja nõukogude impeeriumi lõpp on käega katsuda. Ka peategelase eraelus toimuvad suured muutused: luulelise hingega, lapsi, loomi ja lilli armastav sõbralik maamees Enn tutvub ülikoolis praktilise mõtlemisega külmapoolse vabadusvõitleja Virvega...

JAAN MIKWELDT KASSID KÕNNIVAD OMAPEAD

Teismelise Maia ema töötab Soomes ja tüdruku õlgadel on kogu majapidamine. Raskusi see talle ei valmista – tuleb lihtsalt endale ja vennale süüa teha ja korter aegajalt korralikult ära koristada. Ühel sellisel pärastlõunasel koristustunnil heliseb uksekell. Maia paneb märja lapi ämbrisse ja avab ukse... Et selle taga seisab poiss, kellega kohtumine muudab tema elu, ta sel hetkel loomulikult ei tea. Ka mitte seda, milliseid tundeid tema süda tunda oskab. Retroromaan „Kassid kõnnivad omapead” on keeruliste otsuste, valikute ja eetiliste dilemmade lugu, mõistetav ja haarav igaühele, kes mäletab veel oma esimest armastust ja esimese reetmise järel valatud pisaraid.

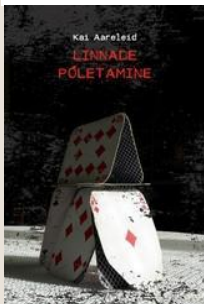
MARI SAJO JÄLJED

Romaani väljamõeldud tegelaskujude taustaks on kasutatud täiesti tõepäraseid lugusid elust Ingerimaal, Eestis, Soomes ja Venemaal. Selles on leidnud kasutust ingerlaste väga valusaid mälestusi Ingerimaa küladest, Klooga laagrist, elust Soomes ja Siberis ning sõjajärgses Nõukogude Liidus.

Praeguseks ajaks on meie sekka alles jäänud veel väga vähesed isiklikult 1943. aastal oma kodudest lahkuma sunnitud ingerlased. Õige varsti on nendestki vähestest saanud vaid mälestus. Ometi elab neist enamik edasi oma lastes, lastelastes ning lastelastelastes. Tuletades meelde ning kandes endaga pärandina kaasas seda nüüdseks juba unustusehõlma vajuma kippuvat lugu. Aegade lõpuni ...

KAI AARELEID LINNADE PÕLETAMINE

1950. ja 1960. aastate Tartu. Põlenud linn, põletatud elud. Lukuaukudest piiluv väike tüdruk. Inimelude ajatud sasipuntrad väikese tüdruku ja noore naise silmade läbi näiliselt kaitstud maailmas, kus argipäev pakkus lõbusaid mängusõdu, kiindumusi ja vabadust, aga taustal käisid suurte inimeste lahingud ja leppimised, mis tõid kõigile kaasa suuri muutusi ja ootamatuid hüvastijätte.

Noor Tiina Unger elas lahkumised üle põgenedes ja unustades. Aga mitte ühegi mälestuse eest ei saa lõputult ära joosta. Aastakümneid hiljem toob ootamatu sündmus kõik uuesti pinnale ja valusad mälestused peavad vähemalt korra leidma kuulaja.

OLEV REMSU AJA KIRJU

Olen veendunud, et teadmised on kollektiivne vara. Siia raamatusse raiutud kirjaridades üritan oma teadmisi jagada.

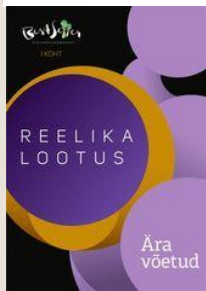
Mõned asjad siin maailmas vapustavad mind. Näiteks tuimus, ihnsus ja ahnus. Näiteks suhtumine õnnetuisse, ka õnnetuisse põgenikesse. Püüan siin sellist suhtumist lahata.

Ma ei salli russofoobiat, mulle meeldib Venemaa. Siinses Venemaa-tsüklis jagan teadmisi ja kogemusi, mida olen seda riiki risti-põiki läbi käies korjanud.

Surm on mind alati huvitanud. Mis see on? Kuidas sellesse suhtuvad eri rahvad? Surmgi on siin jutuks. Samuti rahvuslased ja võõraviha, alkohol ja anonüümsed kommentaatorid, Savisaar ja Jeesus, Putin ja Hitler ning teised tegijad.

"Aja kirju" koondab Olev Remsu kirjutisi perioodilt 2000 – 2015.

REELIKA LOOTUS ÄRA VÕETUD

„Ära võetud” on psühholoogiline thriller, milles keskendutakse peamiselt peategelase aistingutele ja tajule. Romaan võitis kirjanduskonkursil „Bestseller 2015” I koha ilukirjanduse žanris.

Angelika on noor naine, kes leiab end ühel päeval tühjast majast. Teadvusele tulles mõistab ta, et ta ei mäleta, kes ta on ja et ta ei tea, mida temaga tehtud on. Füüsiliselt nõrgana ja psüühiliselt haprana alustab ta eneseleidmise teekonda, mis on täis painajalikke flashback'e, hirmu ja ebakindlust. Naabermajas elava Oliveri abiga hakkab ta kild killu haaval avastama, mis viimase paari aasta jooksul – temalt ära võetud aastate jooksul – toimunud on.

„Olen kindel, et hullumeelselt lähedal lapsepõlvel koos oma kahe venna ja sõpradega siin Kuusalu metsade ja niitude vahel on oma osa minu romaanide sünniloos. Võid vahel leida mind imelikest kohtadest katsetamas uusi teooriaid või esitamas võõrastele mõttetuna tunduvaid küsimusi. Ajal, mil ma parasjagu klaviatuuri ei togi, tegelen enamasti spordiga, loen raamatuid, laulan ja reisin. Viimased Ghana-reisid said tõukeks ka mu esimese raamatu „Jälitatav” (2015) sünnile.”

„Ma usun, et Reelika Lootuse nime kuuleme kunagi ka rahvusvahelises raamatumaailmas. Ta on noor ambitsioonikas naine, kellel on olemas anne, julgus ja tahe areneda. Lisaks valdab ta suurepäraselt oskust panna oma kirjutatud ridade vahele see salapärane „miski”, mis ei lase raamatut käest panna, enne kui lugu läbi.”
– Tiina Ristimets –

ELULUGU

IVO PARBUS, ERI KLAS MÄLESTUSTE PORTFELL

HIND : 9,76 EUR
ISBN:

TELLIMUS : 1 EKS
9789949457199

Raamatus avaldatud lugude diktofoni lugemist alustas Eri Klas 2015. aasta augustis, kui raske haigus tundus taanduvat ning taas oli tahtmist teha tulevikuplaane. „Raamatu pealkirjaks saab „Mälestuste portfell“,“ teatas ta Läänemaal Herjavas vanade õunapuude all istudes. „See raamat ärgu jutustagu minu elust, vaid minu armastusest elu vastu.“

Eri Klasi jaoks oli töö raamatuga midagi enamat, kui pelgalt õigete sõnade leidmine ning lauseteks vormimine. See andis jõudu ja lisas lootust taastumiseks. Mälestuste ajal toimus oktoobris reis Kuremäele, mis jäigi talle üheks viimaseks pikemaks sõiduks.

Eri Klas uskus, et mida suurem on inimene, seda lihtsamaks ja vahetumaks ta muutub. Ise oli ta selle elav tõestus.

Eri Klas ei jõudnud raamatu ilmumist ära oodata. Kui ta 26. veebruari öösel taeva väravatele koputas, oli Peetrus seekord valmis avama. „Mälestuste portfell“, oma lihtsate, elujaatavate ning inimlike lugudega, toob meieni Eesti kultuuri suurkujude helged mõtted.

Diktofonilt üles kirjutatud ja toimetanud Ivo Parbus.

VÄLISMAA KIRJANDUS

KATJA KETTU ÖÖLIBLIKAS

"Ööliblikas" on haarav lugu võimuihast ja kättemaksust, ühe väikerahva saatusest, kaduvast maailmast ning ööliblikana valguse poole lendavast inimhingest.

Romaani tegevus toimub Marimaal Lavra külas ja Vorkuta vangilaagris läbi kolme põlvkonna, põimides ühte sõjas purunenud saatused, maride ahastuses oma kaduva rahva pärast ja uskumatu armastusloo.

Sündmuste jäljed ulatuvad süngete varjudena tänapäeva, puudutades inimeste elusid ja kogu maailma käekäiku. Lugu armastusest ja kirest, sõjast ja reetmisest, julmusest ja halastusest on kirjutatud poeetiliselt ja haaravalt nagu Kettu eelmisedki romaanid.

Katja Kettu (1978) on tunnustatud soome kirjanik. „Ööliblikas“ on tema kolmas eesti keeles ilmunud romaan.

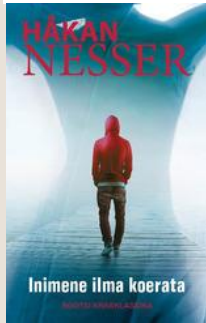
LUCY CLARKE LAEV NAGU SININE UNELM

Kaks sõbrannat, Kitty ja Lana, otsustavad teha põhjaliku elumuutuse, milleks kummalgi oma põhjused. Selleks kujuneb merereis jahil Blue Filipiinidelt Vaikse ookeani avarustesse. Seitsmeliikmelise meeskonna retk sujub esialgu kenasti, lausa romantilises õhkkonnas – kuni segastel asjaoludel hukkub üks noormees nende hulgas.

Otsekohe hakkab jahi pardal valitsema usaldamatuse õhkkond, tekivad konfliktid ja algavad vastastikused süüdistused, mis viivad Lana lahkumisele laevalt. Blue aga suundub ülejäänutega vastu teadmatuselle...

HOKAN NESSER INIMENE ILMA KOERATA

Detsember Kymplinges. Perekond Hermansson saab kokku, et tähistada 105. sünnipäeva: isa Karl-Erik saab 65 ja vanim tütar Ebba 40. Kuid miski ei lähe nii, nagu kavatsetud. Ööl enne suurt tähtpäeva läheb perepoeg Robert, kes on omandanud kahtlasevõitu kuulsuse oma osalemise tõttu tõsielusarjas „Vangid Koh Fuki saarel”, välja jalutama ega tulegi enam tagasi. Järgmisel ööl kaob sama jäljetut Ebba poeg Henrik.

Selle iseäraliku juhtumiga hakkab tegelema itaalia juurtega kriminaalinspektor Gunnar Barbarotti. Kas võib olla juhus, et ühepäevase vahega lähevad kaduma kaks inimest samast perekonnast ja samalt aadressilt? Võib see olla ette planeeritud ja kas need kadumised on omavahel seotud? Et nende detsembriööde mõistatus lahendada, peab Barbarotti jõudma selle düsfunktsionaalse perekonna kõige tumedamate saladusteni ja muutma nähtamatu nähtavaks. See tekitab temas soovi, et oleks olemas mingisugune heatahtlik kõrgem võim, kelle käest raskel hetkel abi otsida.

„Inimene ilma koerata” on Håkan Nessori Barbarotti-sarja esimene raamat, mis võitis 2008. aastal Rootsisis Pocketpriseti kuldauhinna. Håkan Nesser (sünd. 1950) on Rootsi tuntumaid krimiautoreid. Ta on avaldanud rohkesti kriminaalromaane ja võitnud nende eest ohtralt auhindu (Põhjamaade krimikirjanduse Klaasist Võti, Taani Palle Rosenkrantzi romaaniauhind, Rootsi kriminaalkirjanduse auhinnad jt), kuid ka vähem kriminaalse sisuga romaane ja novelle, ühe thrilleri ja eksperimentaalromani. Tema raamatuid on tõlgitud paljudesse keeltesse, muuhulgas ka eesti keelde.

MIRANDA JULY ESIMENE PAHA MEES

Rohkelt auhinnatud ja USAs indie-ikooni staatusesse tõusnud Miranda July kaua oodatud debüütromaani peategelaseks on õrna hingega üksildane Cheryl, kelle ainsaks kaaslaseks on lämmitav kõriklomp. Üheksa-aastaselt nägi ta kord üht väikest poissi, kes on teda senini kummitama jäänud ja ilmub talle aeg-ajalt võõrastes lastes. Peale selle on Cheryl kõrvuni armunud oma kolleegi Phillipisse. Cheryl usub, et tal on Phillipiga seljataga kümned tuhanded kooselud, selles elus tuleb aga nende armastus alles füüsiliselt vormistada. Kui Cheryl'i ülemused saadavad oma 21-aastase tütre Clee mõneks ajaks tema juurde elama, laguneb naise ebatavaline maailm koost. Ja ometi suudab just too isekas blondiin oma vägivaldsusega Cheryl'i reaalsusesse tuua ja kingib talle seejuures ootamatu võimaluse kogeda elu armastust. See südamlük, põnev, veider ja pööraselt naljakas romaan metsikutest seksuaalfantaasiast, kirglikust emaarmastusest ja paljust muust annab põhjust loota, et July erakordset originaalsust kirjanikuna mäletatakse veel kaua pärast meie kaasaega.

Mitmekülgselt andekas July on südameid võitnud nii oma kunstiprojektide, filmide kui ka kirjutistega. 2005. aastal sai Cannes'i filmifestivali parima debüütfilmi auhinna tema enda stsenaariumi järgi lavastatud „Me and You and Everyone We Know“, milles ta mängis ka peaosa. Eesti keeles on varem ilmunud July jutukogu „Siin oledki sa kõige rohkem oma“ (2012).

KATE MORTON JÄRVEMAJA

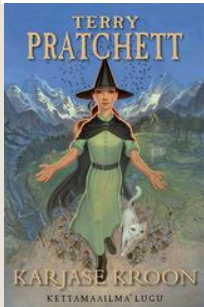
On 1933. aasta juuni ning Edevane'i perekonna maamajas Loeannethis on pööriööpeoks kõik läikima löödud. Iseäranis innukalt ootab seda sündmust 16-aastane algaja kirjanik Alice Edevane. Aga kui kätte jõuab kesköö, saab perekonnale osaks nii suur kaotus, et nad lahkuvad sellest majast alatiseks.

Seitsekümmend aastat hiljem saadetakse Londoni politseiuurija Sadie Sparrow pärast üht keerukat juhtumit sundpuhkusele. Sadie sõidab Cornwalli oma armsa vanaisa poole, kuid ei leia sealgi rahu. Ühel päeval satub ta rohtukasvanud aedade keskel mahajäetud maja juurde ning saab teada väikesest jäljetult kadunud poisist.

Isepäine Alice Edevane, nüüd juba vana naine, veedab samal ajal päevi Hampsteadis ja kuulsa kirjaniku elus kehtivad niisama ranged reeglid kui tema krimiromaanideski. Sellele tuleb lõpp, kui noor uurija hakkab esitama tema perekonna mineviku kohta küsimusi, et harutada lahti saladuste sasipundart, millest Alice midagi kuulda ei taha.

Kate Mortoni romaane on müüdnud üle 10 miljoni eksemplari 38 riigis. Eesti keeles on varem ilmunud „Maja Rivertonis” (2009), „Unustatud aed” (1. ja 2. osa, 2013) ja „Saladuse hoidja” (2014).

TERRY PRATCHETT KARJASE KROON

See on mõnes mõttes sümboolne, et Pratchetti viimaseks Kettamaailma raamatuks jäi just Tiffany Achingu ja tillude vabameeste lugu. Pratchett on korduvalt öelnud, et Tiffany kaudu väljendab ta paljusid oma seisukohti ning Tiffany on ka oma suhtumisega üks maailma alussambaid, see, kes vaatab, et kõik toimiks, et nõrgematele ei tehtaks liiga ja et tasakaal püsiks.

Just tasakaaluga on „Karjuse kroonis“ aga pahad lood, sest nõidade seatud piirid on korraks vankuma löönud ja haldjad näevad võimalust sisse tungida ja oma julmi tunge inimeste peal välja elada. Seega tuleb neile vastu astuda ja koondada selleks kõik, kes vähegi aidata tahavad.

LASTELE

KAIRI LOOK SASIPÄISTE PRINTSESSIDE SAAR

Üksikul saarel tunnevad end mõnusalt ja muretult sasipäised printsessid.

Ühel heal päeval satub aga saarele piraat, kelle teised piraadid on enda juurest minema ajanud. Ning siis tuleb välja, et piraat on kogu elu unistanud hoopis teisest ametist – juuksuri omast.

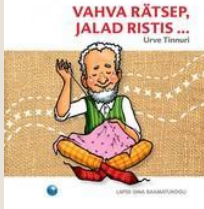
AINO PERVIK SINIVANT KUULAB UNEJUTTU

Sinivant ei tahtnud veel magama minna.
Sinivandil oli torni ehitamine pooleli.
Kuid unejuttu tahtis Sinivant küll kuulata.
Seepärast korjas ta klotsid kokku ja pesi hambad puhtaks.

Millise jutu rääkis Sinivandile isa?
Ja millise loo luges raamatust ema?

URVE TINNURI VAHVA RÄTSEP, JALAD RISTIS...

Vahva rätsep, jalad ristis, nõela läbi riide pistis, tikkis särgikraele lilli, kuni tundis – kõht lööb pilli.

Urve Tinnuri luuletustes üllatab lugejat vahva kohtumine tuntud ja armastatud muinasjututegelastega, kes nüüd tegutsevad meie ajal. Mida arvata tuhkatriniu, inetu pardipoja, kolme põrsakese ja seitsme põialpoisi seiklustest? Miks väike nõid otsustas luua maha müüa? Kuidas seitsmepäine lohe õppis spordikommentaatoriks? Kas saabastega kassile sobivad varvassussid? Luuletustest leiame vastused.

JANA MAASIK FRIDA JA LONNI ÜKSINDA KODUS

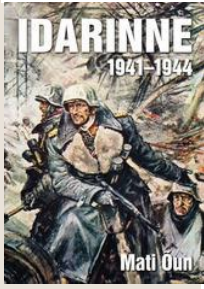
„Tähelepanu! Tähelepanu!“ teatas Frida raadiodiktori talitsetud häälega. „Täna hommikul pääses vangimajast põgenema lasteröövel Adolfo. Ta on eriti ohtlik, sest ta oskab end maskeerida.“ Frida mõtles viivukese ja jätkas: „Põhimõtteliselt ükskõik kelleks. Ta võib end maskeerida kenaks mutikeseks või rangeks koolidirektoriks. Vahel maskeerib ta end koguni väikelapseks ja vääksub vankris nagu päris titt.“ Lonni vaatas kahtlustavalt Fridat, aga Frida jäi enesele kindlaks, ainult niheles pisut ja lisas: „Lasteröövel Adolfot nähti viimati Mustamäel, Sütiste teel, siis oli ta maskeeritud naaber Kostjaks. Palume kõigil, kes Adolfot kuskil näevad, helistada meie raadiouudistesse ja politseisse ja hoiatada võimalikult paljusid tuttavaid.“

Frida ja Lonni elavad Sütiste tee kollaste rõdudega maja kõige ülemisel korrusel. Nende ema töötab haiglas ja isa välismaal. Nad on tihtipeale üksi kodus ja siis juhtub nendega ebatavalisi asju.

Jana Maasik (sünd 1970) on varem avaldanud lasteraamatuid „Hanna ja Aleksilood. Kevad ja suvi“ ning „Hanna ja Aleksilood. Sügis ja talv“. Peale selle on ta kirjutanud romaanid „Vihmasaatjad“ ning „Seotus“.

VARIA

MATI ÕUN IDARINNE 1941-1944. EUROOPLASTE SUUR SÕJARETK VOLGA JA KAUKASUSENI NING TAGASI

Idarinne oli meile, eestlastele ja meie saatusekaaslastele lätlastele ja leedulastele, kindlasti tähtsaim rinne II maailmasõjas. Ühtlasi said just idarindel kokku mõlema sõdinud poole arvukaimad elujõud, soomusmasinad ja suurtükid.

Siinne raamat annab uusimatele andmetele toetudes üldpildi kolme ja poole aasta pikkustest võitlustest Ida-Euroopas, mil rinne liikus Nõukogude Liidu ja selle poolt 1941. aasta suveks okupeeritud alade läänepiirilt Kaukaasiasse ja Volga jõeni ning tagasi. Suur idaimpeerium jäi tollal kestma, lagunedes ligi pool sajandit hiljem.

LIIS PALTSMAR MINU COSTA RICA. TOHTRIELU TROOPIKAS

Lendan Costa Ricasse otse ülikoolipingist pärast Hippokratese vande andmist. Olen elevel võimalusest praktiseerida Kesk-Ameerika suurimas lastehaiglas, kuhu tulin üheksaks kuuks vabatahtlikuks. Võtan iseenesestmõistetavalt seda, et hakkan tööle arstina. Kohale jõudes selgub, et päris nii see siiski ei ole. Võitlen pidevalt, et oma vabatahtliku T-särki arstikitli vastu vahetada, kuid selle käigus ununeb, mille pärast tegelikult siin olen – tahtsin näha väikeste inimeste silmi säramas. Mõne aja pärast avaneb mulle siiski ka arstikabineti uks ja saan tohtrirolli sisse elada, unustamata hetkekski seda, mida vabatahtlikuks olemine rõhutab: oluline on näha inimestes rõõmu, mitte ainult keskenduda haigustele.

Costa Rica pakub mulle muudki peale arstielu. Tantsin salsat, vallutan randu ja vulkaane, tutvun merikilpkonnade uue elu imega, üritan oma silmaga lähedalt näha laisklooma. Seda maad peetakse üheks õnnelikumaks riigiks ja pakun üht killukest sellest õnnest ka lugejale!